

Landinspektørnævnet fandt landinspektør L's ekspeditionstid i en sag om fraskillelse af jordene fra en landbrugsejendom uantagelig lang, ligesom nævnet fandt det kritisabelt, at landinspektøren ikke på eget initiativ holdt klagerens klienter orienteret om sagsforløbet. Desuden fandt nævnet det særdeles kritisabelt, at landinspektøren over for klageren gav udtryk for, at sagen var fremsendt til Kort & Matrikelstyrelsen, når sagen i virkeligheden lå hos ham selv. Nævnet kunne ikke godtage landinspektørens forklaring om, at færdiggørelse af den matrikulære sag måtte afvente anlæg af en vej for C til det tilkøbte areal.

I Landinspektørnævnets sag nr. 208: Advokat A på vegne af B mod landinspektør L afsagde nævnet den 20. januar 2000 følgende

KENDELSE:

I brev af 2. september 1999 har advokat A klaget over landinspektør L. Klagen vedrører manglende færdiggørelse af en sag om overførsel af ca. 9 ha og ca. 17 ha fra B's landbrugsejendom matr.nr. 7af, til henholdsvis C og D's landbrugsejendomme.

I brevet af 2. september 1999 har klageren bl.a. skrevet:

"Vedr.: Klage over landinspektør L,

....

Sagsforløbet har været følgende:

Ifølge købsaftaler underskrevet den 24/3 1998 sælger min klient B hhv. ca. 9 ha landbrugsjord til C, og ca. 17 ha landbrugsjord til D,

Ved skrivelse af 2/4 1998,, anmoder jeg min klient om at meddele, om hun har kontaktet en landinspektør til at forestå arealoverførslerne. Jeg får oplyst, at landinspektør L er anmodet om at forestå arealoverførslerne, og fra landinspektør L modtager jeg herefter skematisk redegørelse udfærdiget den 6/5 1998.

Jeg udfærdiger herefter betingede skøder i handleerne til hhv. C og D, hvilke underskrives af min klient som sælger den 19/5 1998. Køberne underskriver hhv. den 28/5 og den 29/5 1998.

Begge handler er kontanthandler, og jeg forestår herefter relaxsation og indfrielse af sælgers pantegæld, hvorefter der udstedes endeligt skøde den 20/7 1998. Jeg fremsender herefter skøderne til tinglysning, og ifølge tinglysningspåtegningerne er skøderne endeligt tinglyst den 21/7 1998 som byrder, og foreløbigt lyst med frist til den 1/10 1999 til registrering i matriklen.

Efter tinglysning fremsender jeg ved skrivelse af 6/8 1998, ..., begge skøder til landinspektør L til videre ekspedition.

På sagen har jeg foretaget følgende optegnelser:

Den 25/9 1998 telefonisk forespurgt til sagen hos landinspektør L. Fik oplyst, at han afventer dommerattest.

Den 30/10 1998 telefonisk spurgt til sagen hos L. Fik oplyst, at sagen ikke er sendt til KMS, idet han mangler erklæringer og afklare andre forhold.

Den 24/11 1998 telefonisk spurgt til sagen hos L. Fik oplyst, at sagen er sendt til KMS.

Den 10/3 1999 telefonisk spurgt til sagen hos L. Fik oplyst, at der fortsat mangler erklæringer.

Den 12/3 1999 telefonisk meddelt fra L's kontor, at han selv har talt med sælger, herunder afsat skelpæle.

Den 15/5 1999 telefonisk spurgt til sagen hos L. Fik oplyst, at sagen er sendt til KMS, men datoen for fremsendelse af sagen oplyses ikke.

Ved en efterfølgende opringning til KMS taler min sekretær med sagsbehandler E der oplyser, at sagen har været sendt til KMS i december 1998, men er returneret til L, idet der mangler erklæring fra parterne samt betaling af udstykningsafgift.

Ved skrivelse af 1/7 1999 meddeler jeg L, at B ikke længere kan acceptere, at de 2 udstykningsager ikke er færdigekspederede, og såfremt dette ikke sker, vil hun klage over hans sagsbehandling til Landinspektørnævnet.

Den 29/7 1999 telefonisk spurgt til sagen hos L. L selv oplyser, at sagen ligger i KMS, og forventes approberet inden 14 dage.

Den 1/9 1999 kontakter jeg påny E i KMS telefonisk. E oplyser, at de endnu ikke har modtaget sagen retur fra landinspektør L, og at de senest har rykket ham herfor den 2/7 1999.

Som ovenfor anført er det min klient opfattelse, at sagsbehandlingen har været urimelig langtrukken, og det har ikke været muligt at få en oplysning fra landinspektør L om, hvorfor sagerne endnu ikke har kunnet afsluttes.

Med henvisning til ovennævnte, anmoder jeg Landinspektørnævnet om at være min klient behjælpelig med at finde en afslutning på sagerne.”

Indklagede er i et brev af 28. oktober 1999 fremkommet med sine bemærkninger til klagen. I brevet har indklagede skrevet:

“Den matrikulære sag vedrørende matr.nr. 7af har været for længe undervejs bl.a. fordi sagen var udformet så den var afhængig af to andre sager, som ved sagens start skulle være færdig længe før 7af- sagen, men sådan gik det desværre ikke. Set i bakspejlet skulle 7af-sagen selvfølgelig have været rettet så den var uafhængig af andre sager. Jeg håber, at alle nævnte sager er klar til Kort- og Matrikelstyrelsen når jeg møder i nævnet den 1. november 1999.”.

Den 1. november 1999 afholdtes møde i nævnet, hvorunder indklagede landinspektør L samt klagerens klient B og dennes ægtefælle F var mødt.

Klagen fra advokat A var een af to klager over L, som blev behandlet i Landinspektørnævnet den pågældende dag. Den anden klage drejede sig ligeledes om manglende færdiggørelse af arbejder fra L´s side.

B forklarede, at hun i marts 1998 frasolgte jorden til sin landbrugsejendom, og at hun i den forbindelse rekvirerede landinspektør L til at forestå arealoverførslerne. Hun har flere gange rykket L for sagens færdiggørelse, men har af ham fået oplyst, at sagen afventer færdiggørelse af 2 andre sager vedrørende

tilgrænsende ejendomme. Han holder hende ikke orienteret om sagen - det er hver gang hende, der skal kontakte ham.

L forklarede, at C, som har købt et areal på 9 ha af B, har købt yderligere jord fra andre ejendomme. B's sag afventer færdiggørelsen af disse sager, men manglende erklæringer og andre forhold har imidlertid forhindret deres færdiggørelse. Grunden til, at B's sag er kædet sammen med de andre sager, er, at C har brug for en driftmæssig vej til det areal, som han har erhvervet af hende. Arealet grænser til hans landbrugsejendom, men store niveauforskelle medfører, at han ikke uden videre kan komme til arealet direkte fra sin egen ejendom, og det er derfor nødvendigt at anlægge en vej over en naboejendom. B havde ikke problemer med at komme til arealet, idet der fra hendes bygninger, som ligger i den modsatte ende af matrikelnummeret, fører en vej.

På forespørgsel fra nævnet medgav L, at etableringen af adgangsvejen ikke er betinget af de matrikulære regler, idet det tilkøbte areal grænser til C's ejendom. B's sag er derfor ikke afhængig af vejens etablering. Sagen kan sendes til Kort & Matrikelstyrelsen efter ændring af skematisk redegørelse og forelæggelse for kommunen. Efter drøftelse med nævnet tilkendegav L, at sagen senest den 9. november 1999 vil være fremme i Kort & Matrikelstyrelsen i fuldstændig færdiggjort stand.

Ligeledes på forespørgsel fra nævnet kunne L bekræfte oplysningen i advokat A's brev af 2. september 1999 til nævnet om, at han den 15. maj 1999 telefonisk har oplyst til advokaten, at sagen var sendt til Kort & Matrikelstyrelsen. Han fandt det ikke nødvendigt at oplyse, at sagen var blevet returneret fra styrelsen bl.a. på grund af manglende erklæringer fra parterne, og at sagen derfor på tidspunktet for samtalen var hos L selv. Hans oplysning til advokaten blev ikke givet for at få mere tid til sagens færdiggørelse. Det er hans opfattelse, at en sag kan betragtes som værende under ekspedition i Kort & Matrikelstyrelsen, når sagen er registreret der med et journalnummer. Det er i den henseende uden betydning, at sagen på grund af fejl eller mangler er returneret til landinspektøren.

Landinspektørnævnet har i Kort & Matrikelstyrelsen indhentet oplysning om sagens ekspedition. Den 9. november 1999 modtog styrelsen sagen fra L og den 12. november 1999 blev sagen godkendt.

Landinspektørnævnet udtaler:

Først bemærkes, at Landinspektørnævnet ikke har kompetence til at pålægge en landinspektør at færdiggøre en sag, selv om nævnet måtte påtale manglende færdiggørelse af sagen og eventuelt pålægge landinspektøren en sanktion. Det kan dog forekomme - som i denne sag - at landinspektøren under mødet for nævnet af egen drift forpligter sig til at færdiggøre sagen inden for en given frist.

Nævnet kan ikke følge L i dennes betragtning om, at færdiggørelsen af den matrikulære sag måtte afvente anlæg af en vej for C til det tilkøbte areal.

Nævnet må endvidere tage afstand fra indklagedes opfattelse af, at en journalisering i Kort & Matrikelstyrelsen er ensbetydende med, at sagen er under ekspedition i styrelsen, uanset at sagen faktisk er returneret til landinspektøren på grund af mangler. Nævnet finder det derfor særdeles kritisabelt, at indklagede over for advokaten gav udtryk for, at sagen var fremsendt til Kort & Matrikelstyrelsen, når sagen i virkeligheden lå hos ham selv.

Hertil kommer, at indklagedes ekspeditionstid har været uantagelig lang, ligesom det må anses for kritisabelt, at indklagede ikke på eget initiativ holdt klagerens klienter orienteret om sagsforløbet.

Landinspektøren har herved tilsidesat sine pligter i henhold til landinspektørlovens § 7. Nævnet skal for så vidt angår sanktionen over for landinspektøren henvise til de betragtninger, der er anført i kendelsen vedrørende sag nr. 209. I overensstemmelse med det der anførte fastsættes den samlede bøde i de 2 sager til 25.000 kr.

Jens Wolters

Sigrid Ballund

Niels Krogsgaard

